

profi módon végezzék a dolgukat. Hatalmas szerepük van a döntések előkészítésében és végrehajtásában. Hiába gondol bárki bármi fontosat, érdemlegeset, ha az csupán a bizottsági ülések jegyzőkönyvében marad. Márpedig az érdekérvényesítő képességnek és a tudásmegosztásnak nem ez az útja!

VP: Lehet, furcsa kérdés, de mit kell érteni a MaVíz érdekérvényesítő képességén?

K. V.: Egyértelműen a tagvállalatok érdekéről, érdekérvényesítéséről van szó. Még ha ki is hagyjuk most azt a szándékot, hogy a szakmaiság érvényre juttatása a politikában mit is jelent, akkor is igaz, hogy a tagvállalatok érdekeinek érvényesítése a normális működést, ezen keresztül a minőségi szolgáltatást jelenti az én szememben. És akkor ez mind a húszezer vízműves dolgozó érdekét, de még ezt megelőzően a felhasználók érdekét is szolgálja.

VP: Azt is olvastuk a stratégiában leírt jövő-képében, hogy a szövetségnek széles körben ismert és elismert szervezetté kell válnia. Mi nek az elismerés, hiszen a MaVíznek egyetlen fogyasztója sincs. Hogyan kell ezt érteni?

K. V.: Igen, ez lehet, hogy pontatlan megközelítés. Valójában arról van szó, hogy a víziközmű-szolgáltatásnak kell elfogadottabbá válnia, és ezt országosan a MaVíz képes megjeleníteni – persze akkor, ha megteremthetők ennek a feltételei. Ez egy nagyon igényes kommunikációs feladat, de az összes szolgáltató profitálhat abból, ha a víziközmű-szolgáltatás pozitív vonatkozásai megjelenhetnek az országos médiában. De ehhez is pénz szükséges.

VP: Utolsó kérdés, amit igyekszünk mindenkítől megkérdezni. Mit jelent nekünk, vízműveseknek a globális éghajlatváltozás?

K. V.: Azt, hogy fel kell készülnünk rá! A változások éppúgy érinteni fogják a vízellátást, mint a

szennyvízelvezetés és -tisztítást. A hóhullámok vízminőségi gondokat okoznak, a szélsőséges csapadékjárás pedig a csatornaszolgáltatás mellett a vízbázisvédelem és a felelős vízkészlet-gazdálkodás jelentőségét erősíti. Azt hiszem, ott, ahol odafigyelnek erre a vízbiztonsági tervek készítésénél és alkalmazásánál, már a megelőzési és a megfelelő elhárítási eljárásokat is figyelembe vették. Idetartozik még, hogy mint nagy energiafelhasználóknak keresnünk kell a megújuló, környezetkímélő energiaellátás mind szélesebb körben való alkalmazását, és nem csupán költségkímélési okokból. Jó példa utóbbira a napelemek és a biogáz-hasznosítás szorgalmazása a víziközmű-szolgáltatóknál.

VP: Köszönjük szépen.

A KÖZGYŰLÉSRŐL

A MaVíz közgyűlése – mint legfőbb döntéshozó szerv – a szolgáltatók (többnyire) első számú vezetőiből (8500 leadható szavazattal) és a vízipar cégvezetőiből áll (1500 leadható szavazattal). A december 9-re összehívott közgyűlésen 25 üzemeltető és 13 vízipari tagszervezet képviselője jelent meg, így a közgyűlés határozatképes volt.

ZSEBŐK LAJOS
főszerkesztő

Új helyzet van

Az első napirendi pontban mindenki elfogadta az elnökség 2015. évi munkájáról szóló beszámolót. Köszöntötték a MaVíz korábbi elnökét, Winkler Tamást, és megköszönték a szövetségben végzett munkáját. A közgyűlést levezető Kurdi Viktor MaVíz-elnök megjegyzései az első napirendi pont zárásakor, miszerint „nem mindegy, hogy a szövetség milyen úton megy tovább”, illetve hogy „az a legfontosabb, hogy a szövetség maradjon egyben” már előre jelezték, új helyzet van.

Ez az új helyzet abban nyilvánult meg, hogy éles vita bontakozott ki a MaVíz új stratégiájáról, illetve a stratégiamegvalósítási (implementációs) tervében foglaltakról, az alapszabály módosításáról, a 2016. évi költségvetés tervezetéről és főleg az ezekben megjelenő kérdésekről, így a bevezetni tervezett Víziközmű Szakmai Adatbankról (VSZA), a Vízipari Tagozat súlyáról, szerepéről, a célokról, illetve az ezekre elkölthető forintokról.

A közgyűlés résztvevői

Érdemes itt megállni, mert a közgyűlés napirendjére vett kérdések mögött hatalmas változások és ebből következően hatalmas gondok és feszültségek rejlenek. Alapvetően más a helyzetünk, hiszen a működés módját, feltételeit illetően szinte minden megváltozott a vízművek életében. Nézzük csak:

- Alig negyven cég van a korábbi négyszáz helyett;
- Teljesen eltűntek a kis szolgáltatók;
- Reánk szakadt egy rendkívül erős szabályozottság;
- Kaptunk egy mindent ellenőrző jóváhagyó hivatalt;
- Kemény pénzelvonás történik (díjbefagyasztás, közműadó, rezsicsökkentés), ami sok cégnél gazdálkodási nehézséget okoz;
- A politikai szándékok sodrása (a többi közüzemi szolgáltatóval való egy kalap alá vétel, ellenségek festése);
- Az érdemi döntések koncentráltan, és nem helyben születnek. – Ez utóbbi abban nyilvánul meg, hogy az eddig szakmai szempontból könnyebben befolyásolható, önkormányzati szintű döntések feljebb kerültek, mindinkább politikaiakká váltak; – Másrészt abban, hogy a szakmai szemlélet nem jelenik meg elégséges súllyal a szabályok kialakításában.

E körülmények azt vonták magukkal, hogy sokkal nehezebb lett a vízművek élete, és míg az érdekérvényesítés korábban inkább csak egy szólam volt, addig ma a legkeményebb valósággá vált, fontossága felértékelődött, lehetőségei pedig inkább szűkültek. Az érdekérvényesítés mostanra vált igazán lényegessé, és nyilvánvaló feszültséget okoz a szövetségben.

Van stratégiánk! Még sincs stratégiánk!

A stratégia, a stratégiai célok két szálon kerültek a közgyűlés elé. Egyrészt a szervezetektől szerzett információkra támaszkodva a KPMG Tanácsadó Iroda által kidolgozott egy stratégiai célrendszer, másrészt a PTK az alapszabály kötelező részévé tette a célrendszer rögzítését. Érdemes leírni, hogyan néz ki ez a stratégiai célrendszer:

- Érdekérvényesítés;
- Tudásmegosztás;
- Hazai és nemzetközi szakmai és üzleti kapcsolatok erősítése;
- Oktatás, képzés;
- Társadalmi szemléletformálás.

A közgyűlés résztvevői

A probléma valójában nem is e célokban mutatkozott meg, hanem a megvalósítási tervben (implementációs tervben) szereplő, a megvalósításhoz szükséges költségekkel, az érdekérvényesítéshez elengedhetetlenül szükséges adatbankkal (VSZA-val) kapcsolatban, illetve hogy a politika nem engedi oda a szakmát az asztalhoz. A gond abban rejlik, hogy négy minisztériumhoz tartozunk, és az ágazatnak nincs gazdája, hogy a stratégiától és az elköltött pénzeztől még nem válunk profikká, vagy ha azok is leszünk, a politika úgysem fog bennünket profiként kezelni. További problémát okozott, hogy a stratégiát készítő cég nem vette kellőképpen figyelembe a szolgáltató szervezetek véleményét, és néhányan kifogásolták, hogy a stratégiát első olvasatban próbálják most elfogadtatni.

E felvetésekre válaszul elhangzott, hogy a stratégia koncepciójával a cégvezetők már találkozhattak az előző közgyűlésen, emellett korábban véleményeket kértek be, kérdőíveket küldtek ki, így bárki megismerhette az anyagot. A hűsbavágó stratégiai cél az érdekérvényesítés, ami valóban nehéz, de nincs más út – hangoztatták az anyag betérjesztői. Érdemes rá hangsúlyt fektetni, mert az utóbbi jogszabály-módosításnál már egész jó arányban fogadták el „mavizes” javaslatainkat. Ezt kell folytatni, és ehhez adatbankra, profi titkárságra, valamint tanácsadókra van szükség!

Lényeges volt annak a felvetése, hogy merrefelé kell kanyarodnia a MaVíz-nek. Maradjon-e meg a mostanihoz hasonló, klubjelleggel működő szervezetnek, vagy célozza meg azt, hogy valóban profivá váljon, stratégiával, adatbankkal, megkerülhetetlen érdekérvényesítő képességgel. Közbevetésként az is szóba került, hogy a stratégiában megfogalmazottak, az ehhez beérkezett vélemények és a mostani felvetések figyelembevételével kellene találni egy középútat.

Végül megfogalmazódott, szabad-e most, ennyi bizonytalanság mellett döntést hozni. A közgyűlés így kétharmados többségű szavazással le is vette a napirendről a stratégiát azzal, hogy az három hónapon belül ismét terítékre kerül.

Látjuk, nem a stratégiai célok voltak kérdésesek (noha most azokat is sikerült félretenni), hanem hogy mi keresnivalónk a világon, és ehhez milyen, miként működő szervezet szükséges.

Mondhatni, két és fél álláspont alakult ki:

- *Legyünk hatékony, profi szervezet, váljunk jobbá, és a politika majd megengedi, tudomásul veszi a szakmaiság érvényesítését;*
- *Maradjunk klubszerűek, felesleges pénz, energiát beletenni, hiszen még ha profik is leszünk, a politika nem fog belevonni a komolyabb döntésekbe;*
- *A köztes álláspont pedig a kettő között van: tartjuk meg mostani értékeinket, de tágítsuk határainkat, belső lehetőségeinkhez és a külső körülményekhez képest próbáljunk meg többet elérni.*

Ez a választék, ebben kell dönteni. Az egy külön misét megérne, vajon a politika mitől venné figyelembe komolyabban a szakmaiságot. Csak én teszem hozzá: az egyik lehetséges út bizonyosan a belátás, hogy igen, így kell, így jó. Erre azonban vajmi kevés az esély. A másik a belátás, melynek enyhébb válfaja: fontossá tenni magunkat, ha szükség van rá, ott legyünk. A köztes tényezővé váls, amikor a széles körben elért elfogadottság átragad a politikára; a harmadik - a szinte elérhetetlen -, amikor megkerülhetetlenné tesszük magunkat...

Mekkora legyen a vízipár szerepe?

Az alapszabály-módosítás volt a következő napirend, melynek a célokat illető része tartalmilag okafogyottá vált. A viszonylag érdektelen tagfelvétel, annak elutasítási módja, a tagdíj megállapítása mellett azért maradtak izgalmas elemek is a tervezetben. Ilyen volt a választási szabályok beemelése az alapszabályba, ennek részeként pedig, hogy az alelnökök (akár kettőt is) már ne a taggyűlés, hanem az elnökség válassza meg. Ez utóbbi heves vitát generált. Felvetődött, hogy a javaslat a vízipartól érkezett annak érdekében, hogy megteremtődjen a lehetőség arra, hogy a vízipari tagozat elnöke legyen a MaVíz alelnöke. Bár az alapszabály-módosítás egyéb elemeit tekintve számos kifogás

elhangzott – például hogy a közgyűlés ezt is vegye le a napirendről –, a vita nagyjából a vízipar szerepéről és az alelnök megválasztásáról szólt. Elhangzott, vajon szüksége van-e a MaVíznek egyáltalán arra, hogy a vízipari szervezetek tagok legyenek, és kontra, hogy kell-e a víziparnak a MaVíz. A vízipar elnöke elmondta, nem kívánják, hogy a vízipar elnöke MaVíz-alelnök lehessen, ezért támogatja azt az alapszabályba belekerülő megkötést, miszerint a vízipari vezetőség elnöke nem lehet a MaVíz alelnöke.

A vitából kibontakozó módosító indítványok szavazásakor a közgyűlés

- nem támogatta, hogy az alapszabály-módosítás kerüljön le a napirendről;
- támogatta, hogy a vízipari tagozat elnöke nem lehet a MaVíz alelnöke;
- támogatta, hogy töröljék az alapszabály tervezetéből a Víziközmű Szakmai Adatbankra vonatkozó részeket;
- formailag is elvetette a célok alapszabályba kerülését (bár a stratégia kapcsán ezeket ügyis újra kell tárgyalni).

Készül a jegyzőkönyv

Még hátravolt az alapszabály módosításokkal együtt történő elfogadása, amit a közgyűlés a jelenlévők háromnegyedének támogatása hiányában elutasított.

Utolsó napirendi pontként a közgyűlés azzal fogadta el a 2016. évi költségvetést, hogy a VSZA-hoz és az el nem fogadott stratégiához kapcsolódó költségelemek kerüljenek célartalékba.

Érdekes és tanulságos közgyűlés volt. Szinte nem dőlt el semmi. Talán következőleg...

Egyetlenegy dologban azonban mindenki egyetértett: az utat folytatni kell.